

## RELATS SINCERS D'UN PELEGRÍ AL SEU PARE ESPIRITUAL

ANÒNIM RUS

Ed.: Proa; col.: Clàssics del cristianisme, Barcelona 1988, Introducció Sebastià Janeras i Joaquim Maristany. t.o.: Откровѣннiе рассказы странника дукхòвному своему отцу, 1930. Traducció d'Àngels Margarit i Victòria Izquierdo. Pàgines 180.

El pelegrí té 33 anys, és orfe i esguerrat del braç esquerre des de petit. L'avi el va ensenyar a llegir amb la Bíblia. Es va casar amb una noia molt bona i hereta la casa i el negoci dels avis. El germà gran els roba i crema la casa i es queden pobres. La dona agafa una malaltia i mor. I aquí comença el seu pelegrinar. Després de llegir que «cal pregar tothora» (1Te 5,7), va per les esglésies preguntant a tots els savis i sants si és possible pregar contínuament. Un *estàrets* (sacerdot) li diu que *la pregària interior i continua de Jesús és la invocació constant i ininterrompuda del nom diví de Jesucrist amb els llavis, la ment i el cor imaginant la seva presència permanent i demanant perdó (...)*. S'expressa amb aquestes paraules: «*Senyor, Jesucrist, tingueu pietat de mi*» (46). També li diu que la manera d'aprendre es troba a la *Filocalia*. El pelegrí, obeint el pare espiritual, es posa a repetir la invocació, tres-mil vegades, després sis-mil i després dotze-mil. Finalment assoleix la pregària contínua que li brolla del cor. I amb això, una Bíblia i la *Filocalia* comença a voltar per la Rússia immensa. I va relatant totes les trobades i successos amb les persones bones i dolentes. D'unes n'aprèn a d'altres ajuda. I de totes en treu profit per l'ensenyament espiritual, moltes vegades llegit en la *Filocalia*. El llibre té dues parts; quatre relats, són una narració del pelegrí, i dues *entrevistes* on hi participen diverses persones. Les converses són sobre la pregària interior o del cor.

La «pregària de Jesús» és el tema central; és la invocació constant a Jesús amb una fórmula breu, que afirma que és el Salvador i demana la seva misericòrdia. És un *Kyrie eleison*. «Senyor Jesucrist, Fill de Déu, tingueu pietat de mi, pecador» amb els seus variants. Això va unit a una tècnica respiratòria i de concentració i duu a qui la practica a la pregària interior o del cor. Aquest ensenyament ve dels antics pares del desert i s'estén amb els mestres de l'espiritualitat bizantina i russa després. Al s. XVIII apareix un recull d'aquests textos anomenat *Filocalia*, que té el sentit de «Antologia». El present relat, aparegut a Occident entre les dues guerres, es diu que conté el secret de l'Ortodòxia, la «pregària de Jesús». Ens permet endinsar-nos en l'ànima russa i en la seva religiositat. L'ampli estudi de Joaquim Maristany (21 pàgines) dona moltes dades sobre l'obra, la seva contextualització, el sentit espiritual de «la pregària de Jesús», i la forma de tradició sapiencial pròpia de la mística russa.

Llibre piadós que presenta l'actitud russa envers Déu, la conversió i la vida de pregària. Remarca la grandesa i la misericòrdia de Déu i els esforços de la persona per assolir la contemplació basada en una repetició d'un acte de fe i d'amor. Amb aquesta «jaculatòria» contínua es combat la contradicció interior de la criatura que la duu a les faltes de conseqüència entre el que creu i el que fa. Però a la presència de Déu li manca tendresa. La mentalitat és monàstica i les realitats del món són del tot alienes a la vida espiritual que es presenta. Més encara, cal fugir del món i de les seves temptacions. No es pot oblidar que l'arrel de tot el camí del pelegrí és monàstica i eremítica. Llibre que es pot recomanar per a la lectura espiritual.

PA-2

26/7/2017